

Бог е любов

Който не люби, не е познал Бога, защото Бог е любов /1 Йоан 4:8/

Да обичаш! Това е да се чувстваш близък с някого или да си част от него. Да усетиш мирния светъл пламък в душата си, запален от нечия ръка. А жаждата за обич към ближния, желанието да сме добри към него, да го уважаваме и любим, е едно от основните стремления в живота ни.

Бог ни е създал, за да Му служим. Всеки както може. Той ни е сътворил добри. Във всеки от нас присъства Светият дух, който винаги ни подканва да дадем любовта си на ближния. Ние постоянно търсим някого, който да ни обича истински, и затова ние също започваме да обичаме хората около нас, за да открием взаимната любов. За наша радост точно тази нужда, превърната в дело, е благодатна в очите на Господа. Това може да ни убеди, че никой и никакви земни пречки не могат да ни спрат да обичаме, да ни спрат да славим Бога.

Любовта е чувство на привързаност, грижа, привличане, благосклонност и насърчителност в отношението към другия. Най-общо това е потребността човек да бъде всеотдаен към друг човек. Любовта е дълбоко чувство, което се споделя от близки. Разтапянето на сърцето, щастливото усещане за мир в него, допълването му от някой друг, свободата на сърцето, радостта от това, че има някой до теб, с когото да се чувстваш сигурен. Знаем, че Бог живее в нас, а Неговият Свети Дух изпълва цялата ни вътрешна душевност, цялото ни сърце и така става ясно, че точно Той е тази любов в нас. Той е този, който ни подканва да я дарим на нашите близки, а ние сме тези, които решаваме дали да тръгнем по Божия път с любовта.

Най-трудно в днешно време е и да покажем на съвременните хора, че тази любов е не само плод на нашия житейски опит и на благочестивия ни характер, а е дар Божий. Когато хората се обичат помежду си, те възхвалят Неговото име.

Много хора не разбират думите и тълкованията за Божията сила и любов. Опитваме се да им обясним, но те пак и пак не могат да познаят Истината. Трябва

да приемем, че винаги пред нас е смиреният образ на нашия Господ, тъй като всеки човек е Негово творение, от неговите ръце. Свети Йоан Дамаскин казва: „Бог създаде със собствените Си ръце човека от видима и невидима природа по Свой образ и подобие, а подобие то изисква добродетелност, доколкото е посилна всекиму”. Трябва винаги да любим и даваме всичко от себе си и няма да е нужно да се безпокоим дали човекът пред нас ще ни повярва и ще усети Божията любов, тъй като вярата е дар от Всемилоствивия Бог. Просто е нужно да се стремим към двете му основни заповеди, за да наследим блаженото Му Царство. Първата заповед е; „Възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум! Втората заповед гласи: Възлюби ближния си като себе си” /Мат. 22:35-40/.

Пораснах и осъзнах, че всички носят в себе си и зли помисли, дори и аз. Но живота на всеки зависи от самия него и за това се опитвам да обичам себе си и да приема другите такива, каквито са, тъй като и те са творение Господне, тъй като са мои братя. Знаем, че всеки може да сгреша, но трябва да намери път към прощката. Така както Бог ни прощава, така и ние

трябва да простим на себе си и на хората, които са ни наранили.

Искам да си спомним думите на св. Паисий Светогорец, които са изпълнени с много мъдрост: „Имайте търпение. Търпението е най-силното лекарство, чрез което претърпяваме големите и продължителни изпитания. Повечето изпитания биват издържани единствено чрез търпението. Великото търпение може да разреши множество проблеми и да доведе до божествени резултати; когато дори не очаквате решение, Бог подsigурява най-добрия резултат. Трябва да знаете, че Бог се радва, когато човек издържа на изпитанията и преминава през тях, без да роптае, като отдава слава на Неговото свято име. Св. ап. Яков казва: „Блажен е оня човек, който търпи изкушение.“ Поради това трябва да се молим Добрият Господ да ни дарува търпение, така че да претърпим всичко – не с ропот, а с хваление.“

Божията любов е необятна и безценна. Бог ни я дарява, дори когато грешим, за да не губим вярата си и да продължаваме да се обичаме един друг. „Преди всичко имайте усърдна любов помежду си, защото любовта покрива множество грехове”/1 Пет. 4:8/. Тази

библейска мъдрост ни дава увереност в това колко е силна Божията любов и колко е силна любовта в нас.

Любовта е най-висшата ценност в християнската нравствена система. Човек може да обича близките си. Да обича родината си. Но е особено трудно да надмогне омразата към врага и да я превърне в любов. С любов и доброта човек се изкачва до най-високото стъпало на нравствената стълбица. Там, където на ангелски криле го чака Всевечната Любов. Любов, която подбужда трезвото ни съзнание, Светия Дух и добротата, скрити дълбоко във всеки от нас.

**Даниел Маринов Друмев, 7^б клас,
ОУ „Любен Каравелов“, гр. Попово**